

Į KOSOVA IŠLYDĖTAS SEPTYNIOLIKTAS BŪRYS

Spalio 14-ąją į taikos rėmimo misiją Serbijos Respublikos Kosovo provincijoje išvyko KFOR-17 būrio pirmoji taikdarių grupė. Antroji prie tarptautinės taikos misijos prisidėjo po savaitės. Alytuje, Didžiosios kunigaikštienės Birutės motorizuotajame pėstininkų batalione, spalio 5 dieną vyko KFOR-17 būrio išlydėtuvės. Jose dalyvavo Krašto apsaugos ministras Juozas Olekas, laikinai einantis Lauko pajėgų vado pareigas plk. Vytautas Žukas, KASP vadas plk. Antanas Plieskis, vietos karinių ir sukarintų struktūrų bei miesto valdžios atstovai, išvykstančių karių artimieji.

KFOR-17 – jau aštuntasis Kosove tarnausiantis Lietuvos taikdarių būrys, suformuotas iš 30 KASP Dainavos apygardos 1-osios rinktinės karių savanorių. Būriui vadovauja vyr. ltn. Aurelijus Selimavičius. Šiame būryje yra aštuoni kariai, kurie į tarptautines misijas vyksta jau ne pirmą kartą – anksčiau jie yra tarnavę tarptautinėse operacijose Kosove, Afganistane. Būryje yra trys profesinės karo tarnybos kariai, kiti – kariai savanoriai, iš jų dvi merginos. Su būriu į Kosovą vyksta ir du nacionaliniai kariniai atstovai. Kosovo provincijoje KFOR-16 būrį pakeitę kariai pusę metų tarnaus NATO vadovaujamoje operacijoje „Joint Guardian“ bendro Lenkijos ir Ukrainos bataliono POLUKRBAT sudėtyje. Lietuvių būrys budės KFOR kontrolės poste Kosovo pasienyje su Makedonija, vykdys patruliaciją, greitojo reagavimo ir kitas užduotis. Būrys KFOR-17 pasirengimą misijai pradėjo šių metų balandį. Pirmasis pasiruošimo etapas – individualių įgūdžių atnaujinimo kursas – vyko Alytuje, Dainavos apygardos 1-ojoje rinktinėje. Vėliau kariai dalyvavo pratybose „Lion Sun 2007“ Velse ir tarptautinėse pratybose „Gintarinė vilitis 2007“ Lietuvoje, o nuo liepos pabaigos būrys KFOR-17 tęsė kolektyvinį pasirengimą KASP LDK Butigeidžio dragūnų mokomajame batalione, tobulino įgūdžius LDK Algirdo mechanizuotajame pėstininkų batalione.

Iškilminga rikiuotė per išlydėtuves Didžiosios kunigaikštienės Birutės motorizuotojo pėstininkų bataliono aikštėje.

Donorai – savanoriai

Prieš išvykdami į misiją, rugsėjo 28 dieną KFOR-17 būrio kariai Alytuje davė kraujo Kauno kraujo donorystės centrui.

„Nė vienas nesame pasirašę sutarties su likimu. Bet kurią minutę kraujo gali prireikti mums arba mūsų artimiesiems. Po šios procedūros bus ramiau išvykti“, – kalbėjo jaunuoliai, paaukoję po 450 gramų kraujo.

Pirmas donorų eilėje – Dainavos apygardos

1-osios rinktinės vadas mjr. Raimondas Matulaitis. „Puikiai jaučiuosi. Savo krauju jau esu pagelbėjęs uošviui, bet tai buvo seniai“, – vado veide jokio jaudulio. Palinkėjęs kariams stiprybės, jis išvyko į tarnybą.

„Mums malonu lankytis Alytaus įguloje. Smagu, kai kariai nepraranda gero ūpo duodami kraujo. Sugrįžtame labai patenkinti – jaunų, sveikų žmonių kraujas geras, stiprus, kaip ir studentijos“, – sakė išvykdamas iš bataliono Kauno kraujo donorystės centro gydytoja Re-

Be mūšio ir ašarų...

gina Rūta Bajoriūnienė.

Ji neslėpė, kad jaunuoliai neretai bijo net dūrio į pirštą. Jaunų žmonių jautresnis organizmas, bet jie – valingi, stengiasi šią baimę įveikti ar užmaskuoti. Kraujo donorystės centro specialistai sakė, kad kariniai daliniai – pagrindiniai kraujo tiekėjai. Kariai – tie žmonės, į kuriuos pritrūkus kraujo kreipiamasi pirmiausia, nes jie sveiki, kupini jėgų. Pirminės karių sveikatos priežiūros centro viršininką laikinai pavaduojantis gydytojas kpt. Nerijus Sabetinas pernai rūpinosi taikdarių sveikata Afganistane, Goro provincijoje. Jo teigimu, Kauno kraujo donorystės centro specialistų džiūgavimai pagrįsti – į misijas išvyksta tik aukštą sveikatos grupę turintys jaunuoliai, tad iš jų paimtas kraujas neišbrokuojamas. Tokio būrio savanorių kraujas tikrai pagelbės rimtai sergančiam žmogui.

Ir KFOR-17 būrio vadas vyr. ltn. Aurelijus Selimavičius prisipažino jaudinęsis, jam net šiek tiek pakilęs kraujo spaudimas, tačiau savijauta nepablogėjusi. Šis profesinės karo tarnybos kariškis sprendimą leisti į taikos misiją priėmė pasitaręs su šeima. Žmona Irma neprieštaravo, o rengimosi metu gimusiai dukrelei Mijai dar tik du mėnesiai.

Kosove Aurelijus bus atsakingas už 25 karių savanorių ir keturių profesinės tarnybos karių veiklą. Jis viliasi, kad alytiškiams bus pavesta patruliuoti, saugoti svarbius asmenis, objektus. Pasak jo, šias ir kitas užduotis mūsiškiai

atliks nepriekaištingai. Būrio vado teigimu, kiekviename taikdarių būryje karių savanorių vis daugėja. KFOR-17 visi kariai, išskyrus nacionalinį atstovą ir jo padėjėją, – iš Dainavos apygardos 1-osios rinktinės.

Žadėjo aplankyti

Vėliavos, iškilminga rikiuotė, skirta taikos rėmimo būrio palydėtuvėms, karių rimtis ir artimųjų nerimas, garbių svečių kalbos ir linkėjimai – tokia septyniolikto taikdarių būrio palydėtuvių į Kosovą pradžia. Padrašinti savanorių, palaikyti jų artimųjų atvyko krašto apsaugos ministras Juozas Olekas.

„Trisdešimt karių palydime į atsakingą misiją. Daliai jų ji yra pirmoji, tad noriu atkreipti dėmesį į tai, kad jūsų elgesys bus vertinamas kaip visos Lietuvos elgesys. Linkiu tęsti geriausias tradicijas nedidelėje, bet karingoje šalyje“, – kalbėjo ministras, dažnai aplankantis taikdarius misijose.

Jis ir 17-ajam būriui pažadėjo atvykti į Kosovą pažiūrėti, ar pirmoji rinktinė yra išlaikiusi garbingą lyderės vardą. KFOR-17 būrio vadui vyr. ltn. Aurelijui Selimavičiui ministras įteikė Lietuvos valstybės vėliavą, o kiekvienam savanoriui – suvenyrų. Ministras J. Olekas daug padrašinamų žodžių pasakė ne tik kariams savanoriams, bet ir jų artimiesiems. Jis teigė pagalvosiaš apie galimybę artimuosius pakviesti į taikdarių atsakomybės rajoną. Antra

KFOR-17 būrio kariai po „kruvinosios“ procedūros.

kartą į misijas vyrą Edgarą Ručinską išleidžianti Rita Ručinskienė keletą kartų planavo jį aplankyti.

„Bilietai į Kosovą kainuoja tris tūkstančius litų. Mums, auginantiems dukreles Kristiną ir Gabrielę, tai – per brangus malonumas, – sakė Rita, džiaugdama ministro išsakytomis mintimis.

Krašto apsaugos savanorių pajėgų vadas plk. Antanas Plieskis, sveikindamas išvykstančiuosius, linkėjo kariams būti visiems kaip vienas stipriai suspaustas dzūkiškas kumštis.

Į sudėtingą ir nelengvą misiją išvykstantiems kariams ryžto, stiprybės, sveikatos linkėjo ir kiti kariškiai, politikai, artimieji.

Linkėjimai ir padrąsinimai

Įgulos kapelionas kpt. Jonas Tamošiūnas, palaiminęs karius savanorius, kiekvienam padovanojo po Bibliją. Prieš kraujo donorystės akciją padarytą būrio nuotrauką Dainavos apygardos 1-osios rinktinės vadas mjr. Raimondas Matulaitis padovanojo kiekvienam savanoriui, kad paliktų kaip prisiminimą artimiesiems.

„Jūs, kariai, Kosove veiklos nepristigsite. Sunkiausia dalia teks artimiesiems laukiant

jūsų. Kai tik galėsite, susisiekitė su jais, nurašykite“, – ragino rinktinės vadas.

Dabartinę bendrą saugumo padėtį Kosove pristatė neseniai iš šio regiono sugrįžę kariai. Alytiškių atsakomybės rajonas — rytinėje provincijos dalyje. Ten jie tarnaus su lenkais ir ukrainiečiais. Spalį Kosove – apie 23 laipsniai šilumos, sausį spigina ir 20 laipsnių šaltis.

Zita Nedzinskienė su dukra Jovita išlydinti sūnų Kęstutį, neabejojo jo ištverme, valia. Metus jis tarnavo Birutės batalione, o ir dabar daug sportavęs, atsakingai rengęsis.

Būrio vado A. Selimavičiaus mama Marytė Selimavičienė neslėpė jaudulio: „Visam būriui linkiu sveikatos. Nepritrūks jos – nieko nepritrūks. Manau, šio būrio taikdarius pasisekė – Aurelijus geras, dvasingas, ištvermingas. Jie visi daug laiko praleidę kartu, nė vienam neturėtų pristigti geranoriškumo ir valios.“

KFOR-17 būrio vadą vyr. ltn. A. Selimavičių išlydėjo visas būrys artimųjų – tėvelis Aleksandras, žmona Irma, 2 mėnesių dukrytė Mija, sesuo Ingrida, uošvė Janina Sovastienė ir mama Marytė Selimavičienė.

Kpt. Kęstutis Pileckas
KASP Dainavos apygardos 1-osios
rinktinės S5 viršininkas,
Gr. Vilius Džiavečka

Atmintinos valandos su artimaisiais.